

GILLETTE & L'ORÉAL,

WOMEN USA

VOL. V

North Carolina • North Dakota • Ohio • Oklahoma
Oregon • Pennsylvania • Rhode Island • South Carolina



FERDINANDO FREGA ♦

GILLETTE & L'ORÉAL, WOMEN USA — VOL. V

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 16

*North Carolina, North Dakota, Ohio, Oklahoma, Oregon,
Pennsylvania, Rhode Island, South Carolina. Quinta pars
itineris Americani, ab ora ad oram et retro.*

Caput Nullum — initium commune

*Hoc caput initiale omnibus sex voluminibus seriei Mulieres
Civitatum Foederatarum commune est. Hic integrum redditur,
sed clausum, ut series ordine sine repetitione legi possit.*

CAPUT NULLUM

Hic mundus non est regio: est limes. Polus Septentrionalis non
excipit, non ignoscit, nullum errori locum relinquit. Candor regnat
ut res absoluta, tacita et sine memoria. Temperatura non est
notitia meteorologica: est praedator. Nox per menses durat,
cogitationes opprimit, hominum lineamenta depravat, voluntatem
devorat.

Communitates paucae sunt, parvae, clausae. Inuit, Yupik, populi
arctici ibi vivunt ubi nemo manere eligeret. Hic quisque ad
salutem gregis necessarius est. Si utilis non es, onus fis. Et qui
onera fiunt in silentium evanescunt, in nivem, in rationem loci qui
nihil concedit.

Stationes scientificae aliud frigoris genus addunt: illud ordinum.
Hic mulier res rara est, anomalia quae aut se accommodare aut
succumbere debet.

In hoc loco notio «evanescendi» non exstat. Est tantum candor qui omnia delet.

Mulieres Inuit et Yupik

Puella arctica non indulgenter educatur: paratur. Mature discit frigori, tenebris, fami resistere. Gregi utilis fieri debet, quia hic identitas non est propria. Est munus. Mulier onus familiae et communitatis fert: cibum, ignem, liberos, pelles, curam. Nemo de iuribus loquitur. Nemo de fragilitate loquitur. Animi demissio exstat, sed nomen non habet. Violentia exstat, sed testes non habet.

Mulier stationum scientificarum

Docta, perita, disciplinae assueta. Advenit ut investigatrix, technica, medica. Cito intellegit Polum Septentrionalem titulos non agnoscere. Hic sola animi duritia valet. Ordines virorum ei dominantur, et quodvis infirmitatis signum pro infirmitate habetur. Locus est ubi robur non sufficit: summa sui continentia requiritur.

Mulier occidentalis «externa»

In libertate educata, advenit putans se frigus vincere posse. Sed locus eam frangit: solitudo, spatia angustissima, silentia sine fine. Stationes non sunt communitates, sunt machinae. Et mulier, intra machinam a viris descriptam, pugnare debet ne evanescat.

Iter ad finem mundi

Vicinus meus, Antonius, Nino appellatus, per annos de Promunturio Septentrionali loquebatur, de sole mediae noctis, de mensibus sine tenebris. Somnium erat quod in sinu servabat, quasi rem impossibilem. Quodam mane mense Maio

tintinnabulum eius pulsavi et hoc tantum dixi: «Sarcinas para. Intra horam redibo. Post 30 dies revertemur.» Me intuitus est, miratus, laetus. Uxor eius, sollicita, rogavit quid in animo haberemus. «Somnium persequi», respondi.

Currum conscendimus. Uxores nostrae nos quasi insanos aspiciebant. Sed hoc iter verum erat. Nino iam quaestionibus plenus erat. «Quo imus? Quantam pecuniam afferam?» «Quiesce», ei dixi. «Post 54 horas illic erimus. Tantum 5.000 chiliometra. In novo Range Rover sumus. Itinere frui.»

Singulis 300 chiliometris consistere debebam: ille, duodecim annis me maior, suum modum habebat. Ego aquam et liquores habebam; ille cafaeum et corporis necessitates. Et quo longius progrediebamur, eo plura de vita sua narrabat. Res quas numquam scivissem, nisi via illa sine fine fuisset.

Duo viri soli in curru semper de mulieribus loquentes. Ille uxorem tantum suam cognoverat. Risi. Eum confirmavi: «Nos eodem modo sumus.»

Rogavit quomodo mentem sanam servarem dum per 60 horas currum agerem. De Russia ei narravi, cum annos 22 natus per 51 horas currum egissem ut mulierem convenirem quam numquam videram. «Spatia non sunt limites», ei dixi, «sunt excusationes. Ego numquam ullas habui.»

Adventus in candorem

In Norvegiam intravimus. Deversorium in via. Ibi currum relicturi eramus et traha perrecturi.

Dux tecta erat, impenetrabilis. Cum perspicilla detraxit, intellexi eam mulierem esse. Mulier Norvegica, tacita, directa, glacialis.

Nino in media traha, illa ante, ego cum meis 190 centimetris post, agmen claudens.

Adhuc dies erat. Horologium meum horam monstrabat, sed non dicebat utrum nox an mane esset. Sol mediae noctis erat. Ad Promunturium Septentrionale perveneramus.

Nino flevit. Me amplexus est. Ei ridens dixi: «Cave... homines putare possunt nos esse cinaedos.» Risimus, sed in fine mundi eramus.

Tum gelu venit: -52 gradus Celsius.

Ingressus in veram regionem arcticam

Nos in capsam metallicam duxerunt ut vestes mutaremus. Vestimenta gravissima, farta, clausuris tractilibus implicatis clausa.

Pro duce solvi. Nino in iglu cum quibusdam viris relictus est; ego in alio cum familia: sene inter 70 et 80 annos nato, et tribus mulieribus inter 30 et 50 annos natis.

Mundus clausus erat. Simplex. Ferus.

Vir seorsum stabat. Mulieres modum servabant. Et latrina erat collis quinque metris ab iglu distans: stercus congelabatur antequam humum tangeret. Prima mea urina stella arctica flava facta est. Septentrio me salutabat.

Mulier media aetate, Magi, paulum Anglice loquebatur. Cetera erant gestus, oculi, manus. Lingua frigoris.

Cum nescirem quomodo vestimento uterer, illa, nihil cogitans, inguina mea tetigit ut clausuram occultam ostenderet. Nulla malitia erat, nullus pudor: munus tantum. Salus.

Tres dies in iglu

Cibum attulerunt. Piscem fumo duratum, piscem crudum, iecur aselli, ventrem balaenae. Et globulos squali. Nulla electio erat. Nihil aliud. Erat quod natura praebet.

Tum bibi: liquorem rubrum. Vinum esse putavi. Erat sanguis balaenae colatus, coctus, dulcificatus. Bibi. Robur mihi dedit quod numquam antea senseram. Vim primigeniam. Cocainum esse putavi. Minime. Erat Septentrio corpus ingrediens.

Mulieres me observabant. Senex venatum exiit. Ego quiescebam et sanguinem bibebam. Tres dies sine telephono, interrete, computatro, sine Nino. Ego tantum et illae.

Nox non erat. Lux tantum, ignis, glacies, spiritus.

Tres mulieres ad dormiendum decubuerunt. Ego locum quaerebam. Natu minima brachium sustulit et mihi signum dedit ut accederem. In risum eruperunt. Non intellexi. Dixerunt me esse suum «Natale».

Modus dicendi me receptum esse.

Conatus sum eis aliquid pecuniae dare ut gratias agerem. Recusaverunt. Amplexum tantum volebant. Et pauca verba Calabrica ut propius se sentirent.

Ibi intellexi pretium donorum verorum: eorum quae nec emi nec vendi possunt.

Valedictio ducis

Post tres dies dux advenit. Cum tribus mulieribus per horam locuta est. Ego foris eram. Non intellegebam quid dicerent. Mea res non erat. Erat lingua earum, mundus earum, lex earum.

In capsula, dum vestes exuo, dux intravit. Curiosa. Directa. Septentrionalis. Me arte amplexa est. Me osculata est. Cutis eius candida erat ut lac. Oculi eius caerulei ut caelum Augusti.

Rogavit ut eam abducerem. Quidvis fecisset ut ex illo mundo exiret.

Reverenter subrisi. Non poteram. Non debebam.

Unum tantum promissum ei reliqui: «Si quid tibi opus erit, epistulam mihi scribe. Te adiuvo.» Etiam pecuniam recusavit. Mulier pulchra erat, sed sola. Solitudo quae procul non cernitur. Solitudo cui frigus non ignoscit.

Reditus domum

Nino arcessitum ivimus. Exsultabat. Redire nolebat. Sed ego constitutum cum uxore eius habebam.

Omnibus de tribus suis diebus narravit. Ego tacui. Numquam quicquam cum homine communicavi. Tantum cum charta.

Atque ita, dum Nino ad mundum suum redibat, ego iam in itinere ad alium eram. Alia meta. Alius occursus.

Salve.

Epilogus

Septentrio te non capit: te mutat. Et numquam

integrum te reddit. Viri ad Polum Septentrionalem veniunt lucem quaerentes, silentium, imagines photographicas, somnia. Mulieres manent ut supersint.

Viri narrant quae viderunt. Mulieres tacent quae passae sunt.

Viri redeunt. Mulieres manent. Manent in frigore, in domibus nivis, in silentiis inauditis. Manent ut communitates sustineant quae eas non celebrant. Manent ut liberos, senes, peregrinos tueantur. Manent invisibiles.

Unam tantum memoriam illinc tuli: mulierem pulchram, incredibiliter pulchram, sed solam. Non sensu amatorio. Sensu humano. Sensu tragico.

Meditatio

Septentrio corpus non necat. Praesentiam necat. Et quod restat candor est: locus ubi mulieres simul vivunt et evanescent.

Ideo scribo. Quia loca extrema suam historiam non narrant. Et qui ea pertranseunt luxum tacendi sibi permittere non possunt.

Non ego. Non ego. Terra mea me genuit, et reliquus mundus me excipit non ut hospitem, sed ut unum e familia.

Ex absoluto Septentrionis candore in absolutam Civitatum Foederatarum confusionem descendi.

CIVITATES FOEDERATAE AMERICAЕ

Munus impossibile

Duodeviginti annos apud societatem Americanam laborare tibi dat quod nulla alia societas in mundo dare potest: culturam laboris, rationes agendi, propositum clarum, et ordinem bonorum quae non sunt theoria — sunt usus cotidianus. Ea tibi non explicant; ea tibi aedificant. Et id faciunt nulla a te venia petita.

In officio urbis New York eram cum mihi munus oblatum est quod numquam cogitaveram. Non promotio. Non translatio. Experimentum.

Programma secretum, institutum ut exemplar necessitudinum humanarum intra Civitates Foederatas probaretur. Non elegerant moderatores, psychologos, institutores. Elegerant homines certo rerum verarum usu praeditos. Et nomen meum prodiit — quamquam per duodeviginti annos in venditionibus fueram. Non munus spectabant: mentem spectabant.

Probatio explicatu simplex erat et perfectu difficillima:

50 civitates Americanas uno anno visitare, urbes ipse eligens et in singulis saltem hebdomadem manens.

Duae ultimae hebdomades feriae coactae futurae erant. Omnes sumptus ipsi solverent. Mihi tantum vivendum erat, observandum, intellegendum, et relatio singulis diebus Lunae tradenda. Narratio humana, sicca, accurata.

Contractum subscripsi. Domum certiolem feci. Nihil rogaverunt. Tantum scire volebant num commeatus menstrui advenissent. Ego annum in America obiturus eram. Illi, ut semper, mensem proximum obibant.

Ad cautionem, stipendium meum directo in rationem argentariam meam in Italia deponeretur. Modus urbanus erat mihi dicendi: «Nihil stulte facias. Cum eo quod habes vive. Videamus quis vere sis.»

Quindecim demum annis post ad relationes meas primigenias accessi, ad analyses, ad materiam quam de me collegerant. Hic liber inde natus est. Veniam eum edendi impetravi, una condicione: ne umquam societatem nominarem quae eum mandaverat.

Nihil refert. Haec historia non est de signis. Est de viro in terra quae intellegi non potest nisi eam ipse experiaris.

Incipiamne a loco remotissimo?

Ratio postulabat ut a marginibus inciperem, non a centro. Duabus de causis simplicibus:

1. Recens ab experimento eram: summa perspicuitas, maxima attentio.
2. Ab extremo incipiens cursum corrigere et iter pure perficere poteram.

Non opus erat in urbe Boston aut Chicago incipere. A limite incipiendum erat. A loco qui tantum in charta America erat.

Juneau elegi, caput Alaskae. Seclusum. Nave aut aëroplano tantum adeundum. Urbs quae nullius est. Locus aptissimus ad incipiendum.

Opes optime disponere

Antequam proficiscerer, feci quod Americanus praecipue observat: me ut homo peritus, non ut viator otiosus, ordinavi.

Tres e celeberrimis societatibus aëriis vocavi, eas quae amplissimas retes domesticas habent. Minus quam una hora libellum quinquaginta volatuum domesticorum sexaginta centesimis deminutum emi.

Nulli temporis limites. Nulli dierum limites. Nullae restrictiones. Una tantum condicio: eos intra annum adhibere.

Idem feci cum catenis deversoriorum, Uber Taxi, societatibus quae currus locant, deinde tabulam rectam itinerum paravi, rationum, non temporum.

Paratus eram.

Primus meus verus successus fuit. Primum signum me scire movere. America eos remuneratur qui agunt, non qui exspectant.

Cum societas negotium vidit, fecit quod cultura Americana semper facit: fidem exploravit.

Poteramne annum continui motus regere? Poteramne casibus improvisis, spatiis, necessitatibus subitis occurrere? Eramne sui iuris?

Hac de causa, antequam proficiscerer, aliam rem gravissimam constitui:

Curavi ut in charta creditoria limes menstruus saltem 100.000 dollariorum mihi esset.

Non ut expenderetur. Ut demonstraretur nos ea regere posse. Americani sic cogitant: si sui iuris non es, libertatem non habes. Et si libertatem non habes, aestimari non potes.

Ex illo tempore programma non iam munus erat. Erat missio.

ET NUNC VERE ITER FACIMUS

Alaska pars Civitatum Foederatarum est sola geographia. Alius mundus est.

Locus est ubi mulieres sine vestigio evanescunt. Ubi querela numquam ad metam pervenit. Ubi urbes nihil sunt nisi insulae cultae in media continente fera.

Juneau prima mea probatio fuit: urbs caput sine viis quae eam cum reliqua terra coniungant. Frustum Americae quod Americam non sapit.

Hic aliquid intellegere coepi: iter non geographicum futurum erat. Humanum futurum erat.

PARS 1 (Volumen I)

Alabama – Alaska – Arizona – Arkansas – California – Colorado – Connecticut – Delaware – Florida – Georgia

PARS 2 (Volumen II)

Hawaii – Idaho – Illinois – Indiana – Iowa – Kansas – Kentucky – Louisiana – Maine – Maryland

PARS 3 (Volumen III)

Massachusetts – Michigan – Minnesota – Mississippi – Missouri – Montana – Nebraska – Nevada – New Hampshire – New Jersey – New Mexico

PARS 4 (Volumen IV)

New York – Washington

PARS 5 (Volumen V)

North Carolina – North Dakota – Ohio – Oklahoma – Oregon – Pennsylvania – Rhode Island – South Carolina

PARS 6 (Volumen VI)

South Dakota – Tennessee – Texas – Utah – Vermont – Virginia – West Virginia – Wisconsin – Wyoming

NORTH CAROLINA

North Carolina civitas est quae duabus orbitis vivit. Ex una parte est «nova America»: investigatio universitatum, technologia, incepta nova, medici, machinatores, investigatores, urbes modernae et crescentes. Ex altera parte est «vetus America»: – rura pauperia – communitates segregatae – traditiones graves –

labor corporis – cura sanitatis remota – munera adhuc rigida.
Simul non vivunt. Se invicem ignorant. Mulieres hic evanescent
secundum locum ubi nascuntur: – in modernitate, propter
pressionem et certamen– in rusticitate, propter solitudinem et
traditionem– in urbibus mediis, propter laborem male solutum et
defectum ministeriorum– in communitatibus nigris historicis,
propter duplicem pugnam: stirpis et sexus.

North Carolina in superficie urbana est, in singulis ferox.

Mulier trianguli investigationis – annos 33 nata

Sara analysta datorum est in incepto novo. Studiosa, praeclara,
bene parata, in ambitu laborat qui se progressivum,
«Europaeum», modernum vendit.

Veritas: – horae longae – exspectationes infinitae – proposita
quae singulis hebdomadibus mutantur – praefecti iuvenes qui
homines consumunt nec animadvertunt – mulieres quae bis
tantum conari debent ut dimidium agnitionis accipiant.

Sara studuit, annos impendit, vitam et tempus immolavit. Et nunc
in systemate est quod eodem die ei plaudit et eam consumit.

Absentia eius professionalis est: necessaria est ad futurum
aedificandum, sed nullam retem habet quae eam protegat.

Mulier rustica – annos 49 nata

Centum chiliometris a modernitate alia est North Carolina. Domus
distantes, agri tabaci et sojae, hiemes longae, aestates asperae.
Viae sine semitis, sine tabernis, sine ulla re.

Linda in una ex his regionibus vivit. Dimidio tempore in taberna
locali laborat. Milia passuum ad omnia iter facit: medicum,
pharmacopolium, scholam, argentariam. Dies eius totus in umeris

eius est: – liberi – domus – senes – labor – negotia – casus
urgentes quos sola solvit.

Eligere non potest. Mutare non potest. Consuetudinem a milibus
passuum impositam frangere non potest.

Absentia eius geographica est: nimis procul vivit ut videatur.

Mulier Afroamericana urbis mediae –

annos 38 nata Kim in centro telephonico in urbe Charlotte laborat.
Cum scriptis, horologiis, mensuris laborat et cum praefectis qui
omnem intermissionem observant.

Duos liberos habet et matrem curandam. Urbs crescit, societates
adveniunt, turres in caelum surgunt. Sed occasiones verae ad eam
non veniunt.

North Carolina de progressu loquitur, sed ille progressus super
communitates nigras transit nec consistit.

Kim sustinet: – laborem qui animum exhaurit – studia liberorum
– lassitudinem cotidianam – sumptus crescentes – mobilitatem
socialem quae re vera non exstat.

Absentia eius stirpis et oeconomiae est: columna urbis est, sed
numquam ad summum ascendit.

Mulier orarum – annos 41 nata

Tanya in ora vivit. Mare pulchrum est, domus bene cultae,
periegesis valida. Sed vita vera aliud est.

Labor in deversorio feriarum: – cubicula – lavatio vestium –
mundatio – receptio hospitem – vices longae – mercedes humiles

Aestas nimis onerata est. Hiems silentium est et rationes quae non constant.

North Carolina maritima photogenica est, sed labore mulierum nititur quae illas divitias numquam videbunt.

Absentia eius oeconomica est: omnia circa periegesim volvuntur, sed quae eam sustinent non accipiunt quod debetur.

Epilogus – North Carolina

North Carolina civitas est a viribus nimis inter se distantibus divisa. Mulieres ubique pretium solvunt: in technologia quae occasiones promittit sed nullum auxilium, in agris qui segregant, in urbibus quae sine inclusione crescunt, et in oris quae temporibus brevibus et arduis vivunt.

Deletio est simul moderna et antiqua. Mulieres vires motrices sunt in omni angulo civitatis, sed civitas eas praesentiam necessariam putat.

Meditatio – North Carolina

Quaeque civitas in volumine diversam absentiae formam depingit. North Carolina eam illustrat quae ex distantia interna nascitur: intervallum inter divites et pauperes, inter urbem et rus, inter novum et vetus, inter id quod civitas promittit et id quod praebet.

Mulier semper in medio vivit. Ipsa linea est quae mundos coniungit qui inter se non loquuntur. Et ob id ipsum quod omnia continet, nemo eam in medio ponit.

Hoc caput eo valet ut sine velamentis dicatur: modernitas per se neminem liberat. Agnoscendi sunt qui eam vere sustinent.

NORTH DAKOTA

North Dakota terra est quae non ignoscit. Hiemes extremae, ventium cutem secantes, viae longae et vacuae, oppida parva et remota, communitates indigenae invisibiles, et campi petrolei qui regioni dominantur.

Civitas est ubi mulieres inter duas vires contrarias vivunt: naturam quae imperat et societatem quae non mutatur.

Locus est qui patientiam magis quam felicitatem remuneratur. Et intra hanc rationem mulieres in rebus cotidianis evanescent: – in laboribus male solutis – in solitudine geographica – in defectu ministeriorum – in muneribus familiaribus duris – in communitatibus segregatis – in modis ab oeconomia virorum impositis.

North Dakota mala non est. Aspera est. Et in eius asperitate multae mulieres sine sono devorantur.

Mulier turris petroleae – annos 35 nata

Jessica in oppido Williston vivit, urbe petrolei. Ut operaria coordinationis in officina laborat. Una e paucis mulieribus est in instituto a viris dominato, cum vicibus gravibus, carris ingentibus, officinis, strepitu continuo.

Quisque dies probatio est: – ioci inepti – dicta inutilia – reverentia quam decies merere debes – periculum in labore – nulla intimitas.

Merces bona est, sed pretium humanum ingens. Veros amicos non habet. Necessitudines stabiles non habet. Retem auxilii non habet.

Absentia eius socialis est: viris circumdata, tamen sola.

Mulier indigena – annos 40 nata

Multae communitates indigenae in North Dakota oblatae vivunt. Domicilia rara sunt, occasiones desunt, scholae infirmae, valetudinaria procul. Mulieres indigenae hereditatem vulnorum portant quae civitas numquam sanavit.

Alana quattuor liberos habet. Dimidio tempore in centro communitatis laborat. Historia populi sui ubique scripta est: in vultibus, in silentiis, in absentiis eorum.

Difficultates continuae sunt: – inopia laboris – dependentiae late diffusae – auxilium publicum paene nullum – structurae fragiles – animi demissio socialis.

Absentia eius historica et structuralis est: cultura valida est, sed praesens eam ignorat.

Mulier oppidulorum – annos 50

North Dakota ex oppidis constat quae in tabulis geographicis non apparent. Quinque viae, schola, ecclesia, statio benzinaria.

Karen in uno ex his vivit. In parva taberna cibaria laborat. Cotidie easdem personas videt, eosdem gestus, eosdem sermones.

Ut valetudinarium inveniant, per horam currum agere debent. Ut alium laborem, etiam diutius. Ut aliquid vel leviter novum, duae horae requiruntur.

Absentia eius geographica est: nullas alternativas habet. Vita eius loco definitur ubi vivit.

Mulier Finium Agrestium – annos 47

nata

Megan in regione maxime agresti civitatis vivit. Agri infiniti, tractoria, messes, nix quae nimis mature cadit.

Labor in praedio: – animalia – instrumenta – stabula – conservatio – rationes – coquina – familia – casus urgentes semper administrandi.

Mulier praedii hic plus quam duplex onus portat quam videtur. Et bracchia, mens, administratio, spina dorsi. Sed totum «auxilium praedii» appellatur.

Absentia eius culturalis est: omnia facit sed numquam agnoscitur ut pars media oeconomiae.

Epilogus – North Dakota

North Dakota civitas est quae non protegit. Vim postulat, resistantiam postulat, patientiam postulat. Mulier toto studio respondet, sed civitas ei non respondet.

A turre petrolea ad reservationem indigenam, ab oppidulis ad praedia segregata, mulieres non evanescunt a territorio absorbentur, quasi praesentia earum pro certo haberetur.

Meditatio – North Dakota

Omnis absentia causam habet. In North Dakota causa ipsa terra est: magna, aspera, remota, inefficax, in oeconomia sua virilis, in mutatione tarda.

Mulier in regione vivit quae fragilitati locum non habet, in societate quae laborem eius partem ineluctabilem scaenae putat.

Non est invisibilis quia non valet: invisibilis est quia terra hic maior est quam homines.

Et hoc caput eo valet ut nos admoneat: vis non est electio. In quibusdam locis sola optio est.

OHIO

Ohio speculum est Americae tacitae. Civitas est urbium industrialium collapsarum, suburbiorum sine directione, familiarum vacuarum, iuventutis fugientis, laborum qui nihil iam praestant. Terra est quae olim omnia produxit et nunc exspectationes producit: exspectationem melioris futuri, exspectationem occasionis quae numquam advenit, exspectationem mutationis quae lente movetur, immota.

Mulier hic partes continet quae a civitate sustineri deberent: – familiae fractae – redditus instabiles – communitates medicamentis stupefactivis vulneratae – domus collabentes – scholae laborantes – ministeria socialia saturata.

Ohio mulierem non necat. Spiritum ei aufert. Lente, tacite, paulatim quaque die.

Mulier Urbis Industrialis Collapsae – annos 46

annos nata

Michelle in urbe Cleveland vivit, in vico qui olim labore fervebat. Pater eius in officina laborabat. Avus quoque. Deinde omnia mutata sunt: translationes, clausurae, decoctiones.

Nunc in superforo laborat: vices variabiles, merces humilis, nulla securitas. Quoque mense rationes chirurgicas facere debet ne decoquat.

Domus vetus est, vicus fragilis, occasiones paucae.

Absentia eius oeconomica et generationis est: in ipso puncto vivit ubi tota identitas industrialis collapsa est, secum mulieres trahens quae futurum diversum eligere non potuerunt.

Mulier quae familiam alit in opioidorum

Discrimine – annos 38 nata Ohio una e capitibus Americae est epidemiae opioidorum. Societates pharmaceuticae, medici indulgentes, communitates fragiles: explosio lenta quae totas familias vastavit.

Emily in urbe Dayton vivit. Maritus eius ante tres annos nimia dosi medicamenti stupefactivi mortuus est. Duos liberos habet et ut receptrix in valetudinario laborat. Cotidie vultus notos videt: matres desperatas, iuvenes fractos, patres qui non evaserunt.

Ohio de «discrimine opioidorum» loquitur. Illa de absentia loquitur: vir amissus, familia fracta, onus totum in umeros eius cadens.

Absentia eius affectiva et socialis est: liberos domi tenet et laborem supra aquam, dum systema quod difficultatem creavit nihil facit ut eam sanet.

Mulier alba pauper suburbana – annos 28 nata

Samantha in suburbio vivit quod e pellicula hebeti exisse videtur: Walmart, stationes benzinariae, domus praefabricatae, cauponiae cibi celeris, areae stationis infinitae.

In McDonald's laborat. Vices repetitae, motus automati, emptores irritabiles, mutationes administrationis menstruae. Satis lucratur ut supervivat, sed numquam satis ut crescat.

Mater eius non iam laborat. Socius eius modo adest, modo abest. Somnia habet quae nescit ubi ponat. Absentia eius communis est:

circumdata est hominibus in eadem condicione, et hoc laborem etiam magis invisibilem facit.

Nemo videt quod nimis multis normale est.

Mulier regionis agrestis – annos 54 nata

Extra urbes est Ohio quae agricultura, pecore minuto, labore corporis vivit. Hic mulieres omnia curant: rationes, animalia, messes, liberos, senes, domum.

Linda in praedio prope Lancaster vivit. Liberi eius adulti sunt, maritus foris laborat, et ipsa manet ut omnia administret quae terra postulat.

Septem dies in hebdomade laborat, in calore, frigore, pluvia, nive. Dies feriatu non est. Requies mentis non est. Agnitio non est.

Absentia eius culturalis est: pro certo habetur mulierem agrestem «rem perficere». Ita, perfecit. Sed pretium semper eius est.

Epilogus – Ohio

Ohio civitas est cui multa ablata sunt, et didicit auferre ab iis qui minimam vocem habent.

Mulieres hic miracula non petunt. Stabilitatem, tutelam, occasiones veras petunt. Fragmenta earum accipiunt.

Ab urbibus industrialibus lapsis ad vicos opioidis vastatos, ad suburbia alba sine futuro, ad agros qui numquam quiescunt mulieres continent quod civitas non iam sustinet.

Meditatio – Ohio

Absentia mulierum in Ohio non est effectus unius causae. Effectus est coniunctionis omnium fractionum: oeconomicarum, socialium,

sanitatis, familiarium, communitatis.

Hic mulier in fissura vivit inter id quod Ohio fuit et id quod iam fieri non potest.

Absentia est quae nullum strepitum facit, quia normalis facta est.

Et munus harum paginarum hoc ipsum est: invisibile visibile facere, vultum dare iis qui omnia sustinent nec umquam nominantur.

OKLAHOMA

Oklahoma in contentione continua inter praeteritum et praesens vivit. Civitas est plena terrae, venti, ecclesiarum, communitatum rusticarum, urbium mediarum quae transformantur, et hereditatis indigenae quam civitas dimidia tantum ex parte agnovit. Terra est quae omni tempestatum genere vexata est: oeconomica, climatica, sociali, culturali.

Et omnis tempestas semper in eosdem umeros cadit: mulierum.

In Oklahoma mulieres in munera rigida immurantur, paupertate late diffusa opprimuntur, invisibiles redduntur a religione quae multum de familia loquitur sed parum de tutela vera. Civitas est quae resistentia floret, et mulieres eius columnae maxime attritae sunt.

Mulier Cinguli bibliorum – annos 32 nata

Hannah in mundo nata est ubi omnia iam statuta erant: quomodo se vestiret, quomodo loqueretur, quomodo se gereret, quid crederet, quid vitaret.

Familia, communitas, ecclesia: tres circuli concentrici qui vitam eius definiunt.

Maritum habet, duos liberos, domum modestam. Dies eius notatur: – schola liberorum – emptio cibariorum – ecclesia – opus voluntarium obligatorium – officia familiaria – nullum spatium mentis.

Dubia exprimere non potest. Vere eligere non potest. Caveam relinquere non potest quin ut proditrix communitatis iudicetur.

Absentia eius culturalis et spiritualis est: in praesentia continua vivit, sed ut figura functionalis, non ut persona plena.

Mulier indigena – annos 45 nata

Oklahoma unam e maximis populationibus indigenarum Americanorum in terra habet. Sed intervallum inter culturam et prosperitatem ingens est.

Kayla membrum est Nationis Cherokee. In centro culturali laborat. Linguam, traditiones, ritus, historias vivas servat.

Extra illum mundum, tamen, res dura est: – scholae male solutae – cura sanitatis fragilis – dependentiae late diffusae – labores male soluti – discrimen subtile et continuum. Communitatem, familiam, identitatem sustinet. Et nemo eam protegit ut meretur.

Absentia eius historica est: civitas identitatem suam in populis indigenis aedificavit et deinde eos solos reliquit.

Mulier ex regionibus turbinibus percussis – annos 39 nata

Oklahoma una e civitatibus est turbinibus maxime affectis. Quoque anno, quaque tempestate accidere potest. Et cum accidit, omnia delet.

Rachel in regione saepius percussa vivit. Duas domos in vita amisit: unam puella, unam adulta.

Ut magistra laborat. Et quoque anno discipulos suos ad exercitationes instituere debet: se occultare, se protegere, sonum timoris neglegere.

Vita eius ex reaedificationibus constat: domorum, consuetudinis, stabilitatis.

Absentia eius climatica est: natura hic regnat, et qui consequentias solvunt semper familiae sunt, id est mulieres.

Mulier tenuis reditus – annos 29 nata

Brooklyn — nomen in regione usitatum, non urbs — in suburbio urbis Tulsa vivit. Domus veteres, viae fractae, laophoria quae transeunt cum volunt.

In caupona cibi celeris laborat. Vices divisae, mutationes horarii ultimo momento, merces minima. Filiam trium annorum habet. Infantium custodia plus constat quam stipendium eius. Duas optiones habet: infantem apud aliquem relinquere cui non confidit aut laborem amittere. Mundus eius constat ex: – rationibus sero solutis – tesseris cibariis – cursu – anxietate continua – somniis parvis sed numquam efficiendis.

Absentia eius oeconomica et systematica est: Oklahoma eos promovet qui iam pervenerunt et eos relinquit qui in his suburbiis nati sunt.

Epilogus – Oklahoma

Oklahoma civitas est quae simplex videtur, sed una est e difficillimis ad vivendum.

Mulieres captivae sunt trium virium immensarum: – religionis quae eas illaqueat – paupertatis quae eas exhaurit – caeli quae eas destruit.

Omnis reaedificatio, omne auxilium, omne aequilibrium fragile per eam transit. Sed civitas raro aliquid reddit.

Meditatio – Oklahoma

Absentia feminina Oklahomae ex mixtura periculosa oritur: traditio valida, paupertas pertinax, identitates indigenae invisibiles, et natura quae non ignoscit.

Hic mulier in contradictione continua vivit: esse necessaria et neglegi.

Hoc caput unum clare demonstrat: difficultas non est iustitia. Resistentia non est libertas. Supervivere non est progredi.

Et in Oklahoma, nimis saepe, mulieres non vivunt: resistunt.

OREGON

Oregon contradictione subtilissima Civitatum Foederatarum floret: imagine munda, viridi, liberali, periegetis et expeditionibus politicis perfecta, et re sociali plena fissurarum profundarum.

Portland, ut urbs progressiva celebrata, etiam centrum ingens est hominum sine tecto, dependentiarum, discriminis sanitatis mentis, inaequalitatis crescentis. Extra Portland, Oregon mutatur in rura segregata, communitates albas pauperrimas, labores instabiles, opes minimas, contentiones latentes.

Mulier hic evanescit non propter defectum muneris, sed propter nimium onus:

– familiae unius reditus – dependentiae a socio – defectus ministeriorum – solitudo geographica – labor precarius – sumptus nimii – defectus tutelae verae

Oregon pulchra est aspectu, sed dura ad vivendum.

Mulier ex Portland – annos 29 nata

Julia in East Side urbis Portland vivit. In taberna cibi salubris laborat, vix pensionem solvit, et domum cum duabus aliis personis communicat.

Portland se ut urbem «apertam, sensibilem, socialem» praebet, sed veritas constat ex: – viis plenis hominum sine tecto – discrimine sanitatis mentis ubique – ministeriis obstructis – laboribus mercedis humilis – pensionibus semper crescentibus. Julia una est ex iis quas urbs ut signum «spiritus iuvenilis» sui adhibet, sed eam ut numerum anonymum tractat.

Absentia eius socialis est: ubique in disputationibus est, sed nusquam in solutionibus.

Mulier immigrata in arte cauponaria –

annos 34 nata Rosa ex Guatemala advenit. In culina cauponae laborat quae semper occupata est, semper strepens, semper intenta.

Decem horas in die, sex dies in hebdomade. Merces humilis, nulla assecuratio, sudor continuus, calor, strepitus.

Multi collegae viri putant se iocari posse quomodo velint. Non ex malitia id faciunt; ex ignorantia et traditione faciunt. Sed eam gravat. Dictis, aspectibus, iocis asperis consumitur.

Extra laborem pecuniam propinquis mittit. Intus omnia supra aquam tenet.

Absentia eius oeconomica et culturalis est: totum ordinem volvi facit sed omnibus invisibilis manet.

Mulier rustica – annos 52 nata

In Oregon orientali oppida sunt quae in anno 1985 haesisse videntur. Paucae domus, viae longae, hiemes asperae, telephorum intermittens.

Karen in uno ex his vivit. Parvum praedium habet, pauca animalia, et laborem secundarium in taberna. Omnia ipsa facit. Cum medico opus est, per horam currum agere debes. Cum quolibet ministerio opus est, dies ante constituere debes. Cum aliquid male cedit, nemo adest.

Absentia eius geographica est: procul a mundo vivit, nec sua sponte.

Mulier quae familiam sustinet perditam a

Dependentia – annos 43 nata Oregon una e civitatibus est maximarum dependentiarum. Opioida, methamphetamina, alcohol. Ruina lenta quae numquam consistit.

Tessa socium habet nunc perditum. Duos liberos parvos. Laborem ut arcaria in superforo. Cotidie liberos protegere debet, cum viro agere quem non iam agnoscit, rationes conservare, et contra systema pugnare quod nullas solutiones praebet.

Absentia eius institutionalis est: societas per annos de «discrimine» loquitur, sed nihil mutatur iis qui id domi experiuntur.

Epilogus – Oregon

Oregon civitas est quae se bene venditat, sed se male protegit.

Mulieres inter duo extrema vivunt: – progressissimum aestheticum
– rem socialem aggressivam.

Ipsa est quae ictum inaequalitatis sustinet, quae familias fragiles sustentat, quae in partibus maxime expressis laborat, quae communitates a re publica oblitae sustinet.

Pulchritudo civitatis Oregon non sufficit ut eam servet.

Meditatio – Oregon

Absentia mulierum in Oregon ex veritate nuda oritur: dicere te modernum esse non sufficit ut sis.

Mulieres hic tria pretia solvunt: – sumptum vivendi – laborem precarium – solitudinem socialem et geographicam.

Absentia est quae non ex certamine directo oritur, sed ex negligentia communi.

Et hoc caput clarum facit: post silvas, montes, lacus perfectos, est America quae non operatur. Et quae tota in mulieribus gravat.

PENNSYLVANIA

Pennsylvania una e civitatibus Americae maxime divisae est. Ex una parte urbes magnae — Philadelphia et Pittsburgh — historia, inaequalitate, renascentiis imperfectis, communitatibus cicatrices adhuc apertas ferentibus imbutae. Ex altera parte regio interior rustica et conservativa, praedia, fodinae clausae, oppida stagnantia, mentes antiquae.

Hic mulieres quattuor modis evanescunt: – in suburbiis pauperibus – in communitatibus Afroamericanis violentia notatis – in agris stagnantibus – in urbibus modernis quae eas consumunt.

Pennsylvania civitas est quae non ignoscit iis qui cum paucis nascuntur. Et mulieres, ut semper, pretium maximum solvunt.

Mulier ex suburbiis pauperibus urbis Philadelphia

– annos 34 nata Shan in North Philadelphia vivit. Vicus durus est, scholis laborantibus et viis ubi contentio etiam luce media sentitur.

In taberna pretii deminuti laborat. Filiam sex annorum habet. Quoque mane eam ad scholam ducit mixtura spei et timoris: spei ut futurum melius habeat, timoris ne vicus eam devoret.

Mercedes humiles sunt, sumptus alti, ministeria non sufficiunt. Urbs suam «renascentiam» celebrat, sed renascentia numquam ad domum eius pervenit.

Absentia eius urbana est: in ipso puncto vivit ubi urbs statuit quis attentionem mereatur et quis non.

Mulier Cinguli ferruginei urbis Pittsburgh – annos 48 nata

Pittsburgh facta est «technologica», «universitaria», «novatrix». Sed urbs operaria non evanuit: tantum in suburbia migravit, ubi nemo spectat.

Linda ferruminatrix erat. Cum officina clausa est, tantum labores dimidii temporis invenit: superfora, mundationes, ministeria.

Transformatio oeconomica iuvenes valde eruditos remunerata est.
Non mulieres sicut illam.

Absentia eius industrialis est: nova urbs locum non praebuit iis qui
veterem aedificaverant.

Mulier rustica – annos 55 nata

Extra urbes Pennsylvania alia terra est: colles, praedia, oppidula,
ecclesiae ubique, mens quae per generationes non mutata est.

Mary hic crevit. Domum habet, agellum, maritum qui interdum
laborat, et liberos adultos.

Omnia facit: – domum – animalia – rationes – coquinam – curam
senum – munus pontis inter familias.

Honoratur, certe. Sed ut functio, non ut persona.

Absentia eius culturalis est: omne munus iam scriptum est.

Mulier immigrata ex allentown – annos 37 nata

Allentown plena est immigratorum Latinorum, Africanorum,
Arabum, Asiaticorum. Oeconomia in eis nititur.

Rime in officina laborat, vice matutina. Maritus eius vice nocturna
laborat. Paucas tantum horas in die se vident.

Mercus numquam sufficit, labor corporis est, lineae conficiendi
strepentes et implacabiles.

Duas linguas loquitur, tres liberos educat, et duplices vices laborat
cum opus est. Absentia eius oeconomica et linguistica est:
praesentia necessaria in urbe est, sed non exstat iis qui decernunt.

Epilogus – Pennsylvania

Pennsylvania civitas est quae in medio vivit: dimidia moderna, dimidia haerens, dimidia dives, dimidia pauper, dimidia progressiva, dimidia in praeterito haerens.

Mulieres in fissuris vivunt. Et omnia continent quae collabuntur familias, scholas, vicos, oeconomias fragiles.

Sed systema eam rem additiciam putat, numquam primam personam.

Meditatio – Pennsylvania Absentia mulierum in Pennsylvania ex distantia interna oritur: distantia inter id quod civitas fuit et id quod esse vellet.

Urbes magnae consumunt, rura contrahuntur, oeconomiae mediae dimittunt.

Mulier tandem in medio comprimitur, ubi nemo vere spectat.

Hoc caput clarum facit: lassitudo non est necessitas unius diei, norma cotidiana est milium mulierum.

RHODE ISLAND

Rhode Island imago minuta est omnium quae in America operantur et omnium quae franguntur: – urbes maritimae carae – suburbia pauperia – industria evanida – communitates migrantium ingentes – ministeria limitata – contrarietates sociales manifestae.

Providence centrum eius est: culturale, academicum, artisticum. Sed iuxta universitates iacet quaedam ex paupertate urbana maxime neglecta Orientis. Extra urbem oppidula supervivunt

laboribus minimis, navigatione temporaria, industriis quae non redeunt.

Mulier hic evanescit compressione:

omnia nimis constant, omnia nimis prope sunt, omnia nimis parva ad effugiendum.

Mulier Latina ex Providence – annos 30 nata

Marisol in South Side vivit, uno e vicis urbis pauperrimis. Officia prima luce mundat et cauponas nocte. Duo labores, nulla securitas.

Providence se «urbem creatricem» appellare amat. Ei creativitas tantum significat rationes conficere.

Assecurationem non habet. Ferias non habet. Marginem non habet.

Absentia eius oeconomica et linguistica est: tantum laborat quantum tres personae, sed civitati numerus statisticus est.

Mulier studens et laborans – annos 22 nata

Brown University discipulos ex toto orbe allicit. Sed qui ex familiis modestis veniunt aliam Rhode Island experiuntur.

Rachel sociologiae studet, in bibliotheca laborat, diebus Saturni et dominicis ut ministra in thermopolio laborat, et cellam pretio nimio cum aliis communicat.

Intellegens est, capax, constans, sed sub pressione ingenti est: – studium – labor – debitum – futurum incertum.

Absentia eius academica est: universitas diversitatem celebrat sed eos non protegit qui studium et salutem coniungunt.

Mulier orae temporariae – annos 41 nata

Newport pulchra est iis qui visitant. Calamitas iis qui ibi toto anno vivunt.

Tanya aestate in caupona ad portum laborat. Hieme quemlibet laborem quaerit: tabernas, mundationes, parva pacta.

Periegetae divites, incolae pauperes.

Absentia eius temporaria est: tres menses necessaria est, ceteros novem invisibilis.

Mulier oppiduli – annos 54 nata

Extra Providence iacet Rhode Island oblita: textrinae veteres, aedificia rubra, viae attritae. Linda in lavatorio industriali laborat. Motus repetiti, vapor calidus, vices sine fine.

Mercedes minimae sunt, labor durus, futurum immutatum manet.

Absentia eius industrialis est: in umbra praeteriti oeconomici laborat quod numquam redibit.

Epilogus – Rhode Island

Rhode Island parva est, sed difficultates eius ingentes: pensiones altae, mercedes humiles, occasiones limitatae.

Mulieres his omnibus oppressae vivunt. Semper in prima acie, numquam protectae.

Meditatio – Rhode Island

Absentia mulierum hic ex paradoxo oritur: civitas minima, quae neminem protegere potest.

Absentia est ex micro-spatiis et micro-occasionibus facta: nimis parvis ad ascendendum, nimis angustis ad effugiendum.

Et in his spatiis suffocatis mulieres totam civitatem regunt quae eas partem regionis putat.

SOUTH CAROLINA

South Carolina civitas est contrarietatum acrium: litora perfecta et paupertas extrema, historia colonialis et communitates nigrae adhuc pauperes, urbes crescentes et suburbia stagnantia, periegesis tamquam in imagine picta, et labores male soluti. Unus est e locis ubi mulieres onus maximum portant, inter traditionem, religionem, familiam, sumptus prohibitivos, ministeria pauca. Et etiam una est e terris ubi libertas mulierum adhuc disputatur, limitatur, regitur.

South Carolina bene se vestit cum opus est, sed spina eius dorsi a mulieribus sustinetur quas nemo videt.

Mulier Afroamericana regionis Lo Country – annos 36

annos nata

Amina in urbe Charleston vivit, in communitate Gullah Geechee. Hereditatem culturalem ingentem portat: historiam servitutis, resistentiae, identitatis contra omnia servatae.

In caupona periegetarum in media urbe laborat. Fercula culturae suae inspirata hominibus ministrat qui nihil de eius historia sciunt.

Mater est, filia, operaria. Vices longas laborat, mercedem accipit urbi altam sed ad hic vivendum humilem, quia Charleston nimis cara facta est iis qui ibi nati sunt.

Absentia eius historica et urbana est: historia nigrorum hic fundamentum omnium est, sed extra narrationem officialem manet.

Mulier Alba Meridiei Conservativi – annos 42

annos nata

Megan in regione rustica inter Anderson et Greenwood vivit. Familia eius conservativa est, ecclesia media, communitas clausa. Hic regulae non scriptae sunt, sed lege severiores. Maritus eius in aedificatione laborat, ipsa ut arcaria in magna taberna laborat.

Omnis electio ponderatur: quomodo se vestiat, quid dicat, quid cogitet. Divortium scandalum habetur. Liberos non habere peccatum est. Autonomiam petere «defectus fidei» est.

Absentia eius culturalis est: in munere ab aliis decreto vivit, et id mutare omnia amittere significat.

Mulier periegesis in myrtle Beach – annos 29 nata

Jamie in deversorio in ora laborat. Aestate ad mensam receptionis, hieme in mundatione, quidquid necessitas postulat.

Myrtle Beach paradisus videtur iis qui visitant, sed cavea est iis qui ibi laborant: mercedes humiles, pensiones altae, temporalitas tota, nulla stabilitas.

Jamie in parvo cenaculo communi vivit. Sex dies in hebdomade laborat. Et cum tempus finitur, hiemem mitem sperare debet.

Absentia eius oeconomica est: omnia circa periegetas voluntur; nihil circa incolas.

Mulier sine assecuratione – annos 55 nata

South Carolina una e civitatibus est minimo aditu ad curam sanitatis. Multae mulieres laborantes sine assecuratione sunt. Multae curis necessariis carent. Linda ut mundatrix in valetudinario laborat. Curam sanitatis cotidie ab intus videt, sed eam sibi praestare non potest.

Dolorem chronicum in manibus habet, sed consistere non potest. Inspectionem medicam timet quia scit se curationem solvere non posse.

Absentia eius res sanitatis est: circa curam aliorum laborat et nullum ius ad suam habet.

Epilogus – South Carolina

South Carolina civitas est quae in contentione continua vivit inter modernitatem et traditionem, inter divitias visibiles et paupertatem occultam.

Mulieres omnes contradictiones solvunt: – religionem rigidam – munera clausa – periegesim quae homines exprimit – stirpis odium alte radicatum – curam sanitatis inaccessibilem – mercedes nimis humiles.

Columna sustinens est, sed ut parvum ornamentum tractatur.

Meditatio – South Carolina

Hic absentia mulierum ex perfecta implicatione oritur: historiae gravis, religionis dominantis, oeconomiae fragilis.

Mulieres inter praeteritum et praesens captae vivunt: praeteritum eas limitat, praesens eas consumit, et futurum non praestatur.

Et hoc caput eo valet ut veritatem nudam exponat: South Carolina non tarda est quia vult. Tarda est quia mutari non vult. Et qui hanc inertiam solvunt semper mulieres sunt.

Ferdinando Frega